

1980 г. на такива образования се радват съответно 0,3% и 2,3% (плюс 0,3% с полувисше и 1,8% със средно специално образование) от циганското население.

Образователният “бум” сред българските цигани може да се илюстрира с няколко примера. Така например, “... през 1959-1960 учебна от 47 103, подлежащи на обучение деца, не са били обхванати само 1 190 деца, а през 1960-1961 г. от 50 727 не са били обхванати 1 114 деца.

49 500 цигански деца в училище! Това е безспорен успех!”⁴⁰

Значителна роля за образователното и културното развитие на ромите у нас играят и общежитията-интернати и т. нар. стаи-занимални. Още “през 1961 г. в почти всички окръзи в страната се създадоха общежития-интернати, в които бяха включени 3 000 цигански деца. През 1967-1969 г. техният брой се увеличи на 9 000. В интернатите децата се учат на пълна държавна издръжка - получават безплатно храна, облекло и учебни пособия. Специални учители-възпитатели се грижат за учебната подготовка и възпитание... Добри резултати дават и откритите на редица места стаи-занимални за учениците-циганчета”.⁴¹

Изискванията за научна добросъвестност при оценката на демографско-статистическите данни обаче налагат да се каже още нещо. Образователните промени сред циганите трябва да се оценяват върху основата на два историко-сравнителни критерия. Веднъж, когато те визират самото ромско население спрямо него в минало време. В такива случаи посочените промени са действително значителни и всеки опит да се омаловажават, а още повече пък да се отричат изобщо, няма никакви формални и фактически основания. Друг е въпросът, че образователните промени сред инородните групи у нас трябва да се съотнасят към същите сред

през 1912 г. е завършил гимназия в Карнобат, Стоян Костов Митов от с. Долна баня, Соф. окръг и други” (Д. Генов, Т. Тайров, В. Маринов, Циганското население в НР България по пътя на социализма. С., 1963, с. 13.

⁴⁰ Пак там, с. 41.

⁴¹ Пак там, с 43.